

Från antikviteternas underbara värld.

Nog är vi många som via TV följt "Antikrundan" och förundrats över alla vackra antikviteter men också över dess värden. Och så en januarikväll på skolan Midgård i Röstånga vandrar en otroligt vacker silverbägare, värd mer än tvåhundra tusen kronor, mellan de besökandes försiktiga händer. Bägarens historia var bara början på en fantastisk kväll och det var inte att ta minste på att Röstångasonen Kurt Nilsson sedan lång tid tillbaka var hopplöst förlorad i antikviteternas värld. Men vet man inte vem Kurt Nilsson är behöver man bara använda tillägget "Tumlaren" och alla vet att man har att göra med en av Sveriges absolut främsta kännare av antikviteter.

Kurt Nilsson med hustru Sonja

Så berättade Kurt om sitt liv som antikhandlare och att det går upp och ner. Därför är smeknamnet "tumlaren" synnerligen passande. En tumlare är ett dryckeskärl av glas eller metall, som saknar såväl fot som handtag och som är så konstruerat att kärlets låga tyngdpunkt gör att det alltid hittar tillbaka till sitt utgångs-

läge. "Så har det också varit för mig, jag har alltid kommit på fötter igen" förklarade Kurt Nilsson.

Kurt Nilsson började som möbelreoverare och fick lära sig att "köpa och sälja" hos Falkloos i Malmö. Det grundläggande handlaget lärde han sig av sin far som var vagnsmakare i Röstånga. Det var inte bara eleganta föremål i silver och tenn som förevisades och fick sin historia berättad, vi fick också se ett utomordentligt elegant och sinnrikt konstruerat rese-schatull med en elegant intarsia på insidan av dörren. Beställaren själv beslutade oftast hur skåpet skulle inredas. Skåpet var tillverkat i valnöt, lönn, ebenholts och buxbom och hade sinnrikt inlagt en rad lönnfack. "Ju fler ju värdefullare" berättade Kurt och det finns skåp som värderats till 50 miljoner kronor. Det skåp som visades var från 1500-talet. Fascinerande var också det borr från 1600-talet som användes för s.k. trepanering (en metod för att borra sig genom skallbenet för att på så sätt komma tillrätta med sannolikt någon psykisk åkomma).

Men även textilier fanns på plats på Midgård denna kväll. Således fick vi stifta bekantskap med (men ej vidröra) en damastduk, daterad 1688, från Vegeholm. Kurt visade också en synnerligen vacker "agedyna" som hade vävts på 1700-talet av en av döttrarna till innehavaren av gästgiveriet i Everlöv.

Som vanligt avslutades kvällen med kaffe och hembakat och intressanta diskussioner och så naturligtvis lotterier med många fina vinster dock inte i närheten av värdet på de föremål som Kurt Nilsson hade dukat upp på sitt bord.

Gunnar Andersson

Agedyna från Everlöv vävd av Hanna Persdotter, 1792.